

<http://physicsweb.org/article/news/6/4/12>

2002/04/18

اسپین ترونیک جدی می شود

به دنبال آزمایش های اخیر در باره‌ی شیر اسپین، یک گام به ابزارهای اسپین ترونیک نزدیک تر شده ایم. در این ابزارها، هم از بار الکترون و هم از اسپین آن استفاده می شود. فیزیک پیشه ها یی در ایالات متحده، برای اولین بار توانسته اند اسپین الکترون های درون یک تک مولکول را تغییر دهند، و نشان دهند اسپین ترونیک با زمینه‌ی رشدیابنده‌ی الکترونیک مولکولی سازگار است. هم زمان، گروه‌ی در هلند، توانسته با تغییر اسپین الکترون های جاری در یک ابزار، علامت ولتاژ خروجی آن را عوض کند.

در ابزارهای الکترونیکی معمولی، فقط بار الکترون به کار می رود. اما فیزیک پیشه ها معتقد اند اگر بشود اسپین الکترون ها را هم کنترل کرد، ابزارهای بسیار قدرتمندتری می شود ساخت. اسپین هر الکترون ممکن است $+1/2$ یا $-1/2$ باشد. مقاومت در برابر جریان الکترون های با اسپین هم سو (یا قطبیده) از درون یک رسانا، با مقاومت در برابر جریان الکترون های ناقطبیده متفاوت است. اسپین الکترون ها را می شود استفاده از یک میدان مغناطیسی هم سو کرد. این پدیده را می شود در یک شیر اسپین بررسی کرد، که در آن یک رسانا بین دو الکترود فرومغناطیس قرار دارد.

اگر میدان مغناطیسی خارجی بی در کار نباشد، الکترودها هم جهت (یا موازی) مغناطیسیده می شوند و الکترون ها بی که از درون رسانا می گذرند قطبیده اند. اگر یک میدان مغناطیسی خارجی روشن شود و شدت آن قدر زیاد شود که مغناطیسیده گی یک ی از الکترودها وارونه شود، مغناطیسیده گی الکترودها پادموازی می شود و الکترون ها ناقطبیده می شوند. اما اگر میدان مغناطیسی آن قدر قوی شود که مغناطیسیده گی الکترود دوم هم وارونه شود، الکترون ها دوباره قطبیده می شوند.

هندریک شن [1] از آزمایش گاههای بیل [2]، و هم کارانش، با استفاده از یک شیر اسپین

الکترون‌های درون یک تک‌مولکولی بنزن-۱،۲- دی‌تیولات را قطبیده کردند [۳]. گروه شُن مولکولی آلی را بین دو الکترودهای موازی نیکل گذاشت و یک میدان مغناطیسی اعمال کرد. با افزایش شدت میدان، مغناطیسیدگی الکترودها پادموازی شد و جریان گذرنده از مولکول نصف شد. اما با افزایش بیشتر شدت میدان، موازی‌شدن مغناطیسیدگی الکترودها، جریان دوباره به مقدار قبلی‌ش رسید.

بارت فان وس [۴] و هم‌کارانش از دانشگاه هُرینجِن، رسانش‌الکترون‌های یک تکه آلینیم بین دو الکترود کپالت را بررسی کردند [۵]. آن‌ها دریافتند با افزایش میدان مغناطیسی خارجی، ولتاژ خروجی شیر اسپین (ولتاژ بین الکترود آشکارگر و رسانای آلینیمی) از مثبت به منفی و دوباره از منفی به مثبت تغییر کرد. این تغییر علامت‌ها متناظر بود با این که الکترون‌ها ناقطبیده، و دوباره قطبیده شوند.

قبلاً هم پدیده‌ی مشابه‌ی دیده شده بود [۶]، اما ابزار جدید حدود هزار بار کوچک‌تر است و فان وس و هم‌کارانش توانستند با استفاده از آن سیگنال‌ی به حد کافی قوی تولید کنند، چنان که تغییر علامت ولتاژ خروجی قابل مشاهده باشد.

یکی از اعضای این گروه فریسو بیدما [۷] است، که با وجود دست‌یافته‌ی گروه هشدار می‌دهد ساختن ابزارهای اسپین‌ترونیکی مجتمع قابل کنترل با میدان مغناطیسی دشوار است. او به فیزیکس وب [۸] گفت: "با یک میدان مغناطیسی خارجی نمی‌شود تک‌تک ترانزیسترهای اسپینی یک تراشه را کنترل کرد. ما نتایج مان را گام‌ی به سوی مطالعه و کنترل دینامیک اسپین تلقی می‌کنیم."

هر دو گروه تک‌حالی‌شان را در دماهای فقط چند کلوین نمایش داده‌اند تا آثار مشاهده‌شده بزرگ باشد، اما این پدیده‌ها در دمای اتاق هم به روشنی قابل مشاهده‌اند.

- [1] Hendrik Schön
- [2] Bell Labs
- [3] H. Schön *et al* Science (2002) to appear
- [4] Bart van Wees
- [5] Nature **416** 713
- [6] Physical Review Letters **55** 1790
- [7] Friso Jedema

¶

X0/020412

[8] PhysicsWeb